مکالمه چند زبانه

عربی - فارسی

(ویژه خدمه و خادمیاران افتخاری حرم مطهر رضوی)

سازمان حرم مطهر رضوی

مدیریت آموزش

پاییز ۱۳۹۸

عناوین

درس اول: آشنایی .....
درس دوم: کفشداری .....
درس سوم:پیداشدگان و پیگیری امور آن ها .....
درس چهارم: دفتر اشیای پیداشده .....
درس پنجم: جهات چهارگانه .....
درس ششم: آدرس و نشانی .....
درس هفتم: نحوه توزیع دعوتنامه مهمانسرا .....
درس هشتم: درمانگاه .....
درس نهم: آگاهی .....
درس دهم: اداره رفاه زائرین .....
درس یازدهم: موزه .....
درس دوازدهم: نماز جماعت .....
درس سیزدهم: هتل .....
درس چهاردهم: نقاره خانه .....
درس پانزدهم : دفتر نذورات .....
درس شانزدهم: مهمانسرای امام رضا علیه السلام .....
درس هفدهم: مکالمه کنار میز پذیرایی .....
درس هیجدهم: زائر برها .....
درس نوزدهم: صندلی های چرخدار .....
درس بیستم: دسترسی به ضریح .....

پیش‌گفتار

اباصلت هروی می گوید:
امام رضا علیه‌السّلام با هر گروه و ملّیتی ، با زبان مادری او سخن می‌گفت. به خدا سوگند او از خود آن‌ها به زبان محلی شان داناتر بود و از خودشان فصیح‌تر صحبت می‌کرد. روزی به او عرض کردم:
ای پسر رسول خدا، من از آشنایی شما به این همه زبان های مختلف در شگفتم !چه طور ممکن است یک انسان به این همه زبان‌های رایج و ملت‌های مختلف آشنائی کامل داشته باشد!
امام رضا علیه‌السّلام فرمودند:
ای اباصلت! من حجّت خداوند بر تمامی مردم روی زمین هستم. پروردگار متعال کسی را حجّت و خلیفه خویش بر قومی نمی‌گرداند که زبان و گویش آن‌ها را بلد نباشد. آیا سخن امیرمؤمنان را نشنیده‌ای که فرمود: به ما فصل الخطاب عطا شده است و آیا فصل الخطاب غیر از آشنایی به لغات و زبان‌های گوناگون چیزی دیگر است؟
"شیخ صدوق، عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۳۰".

خادمین و خادم‌یاران عزیز! ولی‌نعمت ما امام رضا علیه‌السّلام با مهمانان خود از ملّیت‌های مختلف با زبان خود آن‌ها صحبت می‌کرد تا احساس غریبی را از سیمایشان بزداید و آنان را با خاطری آسوده راهی دیارشان نماید. اکنون که ما و شما افتخار پذیرایی از مهمانان آن حضرت را یافته‌ایم شایسته‌است که شمّه‌ای از کمالات وجودی

مولایمان را در خود پرورش داده و مانند آن حضرت اطمینان خاطری برای زائرینش ایجاد نماییم.

فراگیری حد اقل یک زبان به غیر از زبان فارسی و راهنمایی و پاسخگویی مناسب به زائرین غیر ایرانی رفتار ما را در راستای رضایت ولی‌نعمتمان قرار خواهد داد. صحبت کردن با زائرین غیر ایرانی با زبان خودشان غبار غربت را از سیمای آنان زدوده و با ایجاد اطمینان خاطر، زیارت فرحبخش و دلنشینی را برایشان رغم خواهد زد. پس بیایید آستین همّت بالا زده و با فراگیری یکی از زبان‌ها غیر فارسی نقش خادمی خود را به نحو احسن ایفا نماییم

کتاب حاضر که حاصل زحمات بلند مدت متخصصین زبان‌های گوناگون می باشد، در راستای نیل به این هدف تدوین گردیده است. امید است فراگیری این کتاب آغازی باشد برای نیل به کمال بیشتر در این مسیر. مدیریت آموزش سازمان حرم مطهر رضوی افتخار دارد که طلایه‌دار ارتقای توانمندی خادمین و خادمیاران گرامی در ارایه خدمات بهینه به زائرین از جمله توانمندی زبانی آن‌ها باشد.

در این‌جا لازم است از کلّیه خادمین و خادمیارانی که در تولید این محتوا تشریک مساعی داشته‌اند از جمله اعضای کمیسیون امور زائرین غیر ایرانی معاونت اماکن متبرّکه و امور زائرین کمال سپاسگزاری را داشته باشیم.

از خداوند متعال برای همه‌ی شما آرزوی توفیق داریم و از نظرات و انتقادات شما استقبال می کنیم.

khedmat@aqr.ir

مدیریت آموزش سازمان حرم مطهر رضوی

اَلدَّرْسُ الأَوَّل

اَلتعارُفُ

اَلزّائِرُ : السلام عَلَيكُم.

اَلخادِمُ: وَ عَلَيكُم السلام اَهْلاً بِكُم فى مدينة مَشهَدَ المُقَدسَةِ.

اَلزّائِرُ : نَشكُرُكُمْ على هذا الأِستِقبالِ الجيد

اَلخادِمُ: هذا واجِبُنا.

اَلزّائِرُ : نَسأَلُ اللهَ لَكُم التوفيقَ.

اَلخادِمُ: كَذالِکَ لَكُمْ.

الدَّرْسُ الثانى: اَلكِشوانِية

اَلخادِمُ: مَساءَ الخَيرِ يا زائِرُ (يا زائِرَةُ).

اَلزّائِرُ : مَساءَ النورِ وَ السرورِ.

اَلخادِمُ : عَم تَبْحَثُ (تَبْحَثين)؟

اَلزّائِرُ : اَبْحَثُ عَنْ حِذائى

اَلخادِمُ: هَلْ فَقَدْتَهُ (فَقَدْتيه)؟

اَلزّائِرُ : نَعَمْ ، وَضَعْتُهُ فى الْكِشْوانِية[محل ايداع الأحذية].

اَلخادِمُ: هَل عِنْدَكَ (عِنْدَكِ) الرَّقَمُ؟

اَلزّائِرُ : نَعَمْ، تَفَضَلْ.

اَلخادِمُ: حِذائُكَ (حِذائُكِ) فى الكِشْوانِيةِ رَقَمُ ثلاثةَ عَشَر. اِذْهَبْ (اِذْهَبى) الى بَست (باحة) الشيخِ بَهائى.

اَلزّائِرُ : شُكْراً جَزيلاً.

الخادم: عفواً

اَلدَّرْسُ الثالِثُ: مَكْتَبُ مُتابعَةِ شُؤونِ المفقودين

اَلخادِمُ: اَلسلامُ عَلَيکَ (عَلَيکِ) مَا بِکَ (مَابِکِ)؟

اَلزّائِرُ : فَقَدْتُ زَوْجَتی (زَوْجی.)

اَلخادِمُ: لاتَحْزَنْ(لاتَحْزَنی)[لا تقلق(لا تقلقی) سَأُسَاعِدُکَ (سَأُسَاعِدُکِ).

اَلزّائِرُ : شُكْراً جَزيلاً.

اَلخادِمُ: اِذْهَبْ (اِذْهَبی) اِلی مَكْتَبِ المفقودين.

اَلزّائِرُ: اَينَ الْمَكْتَبُ؟

اَلخادِمُ: هُوَ فی صَحْنِ الانْقِلابْ، إِسْأَلْ (إِسْأَلی) اَیَّ خادِمٍ فی طَريقِکَ (طَريقِکِ) سيرشدک .

اَلدَرْسُ الرّابِع: مكتب الأشياء المفقودة

(الزائر فى صحن الانقلاب)

اَلزّائِرُ : مَساءَ الخَيرِ.

اَلخادِمُ: مَساءَ النورِ، ماذا تُريدُ (تُريدينَ)؟

اَلزّائِرُ : فَقَدْتُ جَوازَ سَفَرى، الى اَينَ اَذْهَبُ؟

اَلخادِمُ: لا تَقْلَقْ (تَقْلَقى) اِذْهَبْ (اِذْهَبى) الى الاَمام حتى تَصِلَ الى بَست (باحة/ معتصم) الشيخ الطوسى، ثُم إذهب الى نهاية الباحة، على يدِكَ اليسرى فى زاوية الباحة بجوار صحن الغدير يقَع مكتب الأشياء المفقودة.

الزّائرُ : اَشْكُرُ خِدمَتَكَ. [شكراً لك]

اَلخادِمُ: هذا واجِبى. [لا شكرَ على واجب]

اَلدَّرْسُ الخامِس:

اَلجَهاتُ الأَربَعُ [الجهات الأربعة]

نُلْفِتُ اَلخادِمَ اِلى المَسْأَلَةِ المُهِمةِ التالِيةِ.

اِسْمُ الجَهاتِ الأَرْبَعَةِ بِاللغَةِ العَرَبِيةِ هي:

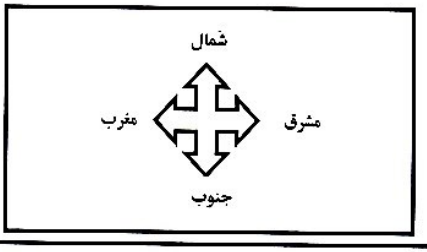

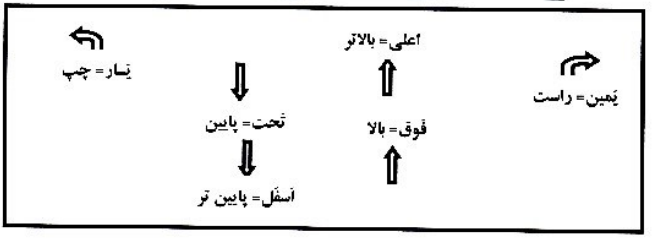

اَمام= جلو	مقابل= روبه رو	مستقيم= مستقيم
خلفک (وراء)= پشت شما		يسارک= سمت چپ شما
يمينک= سمت راست شما		

الدرْسُ السادس: اَلْعُنْوانِ

اَلزّائِرُ فی باب (بوّابه) الطبرسی

اَلزّائِرُ : صَباحَ الخَیرِ.

اَلخادِمُ: صَباحَ النور أرید الذهابَ الی هذا الفُنْدُقِ فی شارِعِ الأِمامِ الرِّضا (ع).

اَلخادِمُ: اِذهَبْ (اِذْهَبی) یساراً ثُمَّ مُستَقیماً حَتی تَصِلَ (تَصِلی) صَحْنِ الجامِعِ الرَّضَوی، اَمامَکَ (اَمامَکِ) بابُ الرِّضا (ع) ثم اُخرُج (اُخرُجی) مِنَ الحَرَمِ، بَعدَ الساحَةِ الاولی حَتی التَقاطُعِ الاَوَّلِ اِلَی الیمینِ سَتُشاهِدُ (سَتُشاهِدِینَ) الفُنْدُقَ او الهُتِل.

الزّائرُ: لَقَد زاحَمتُکَ. [شکراً، لقد کلّفتک]

اَلخادِمُ: لا تُوجَدُ زَحمَةً بَل رَحمَةً. [لا شُکرَ علی واجب، خدمة الزائر شرف لنا].

اَلدَّرْسُ السابع

طريقة توزيع بطاقات مضيف الحضرة الرضويه

اَلزّائِرُ: اَلسلامُ عَلَيكُم

اَلخادِمُ: وَعَلَيكُم السلامُ.

اَلزّائِرُ: أُريدُ اَن اَتبَرَّکَ بِالطَعامِ فی مَضيفِ الامام الرِّضا(ع).

اَلخادِمُ: يستطيع الزوار الاجانب المحترمون أن يحصلوا على بطاقات مضيف امام الرضا عليه السلام عن طريق الجوازات ولمرة واحدة فقط على مدار السنة الشمسية.

- لَيس بإمكان الاجانب المُقيمين فی ايران أن يحصلوا على بطاقات مَضيف امام الرضا عَليه السلام عَن طريق الجَوازات. يمكنهم الحُصول على تلک البِطاقات اسوةً بالايرانيين فی بداية الطرق المؤدية الى مَشهد و فی داخل القطارات المؤدية الى مَشهد او فی مَطار شَهيد هاشمی نجاد.
- بإمكان الايرانيين المُقيمين فی خارج الدولة أن يحصلوا على بطاقات مضيف امام الرضا عليه السلام عن طَريق الجوازات الايرانية فی حال ختمها عند الدُخول الى ايران.

اَلزّائِرُ: شُكراًجزيلاً. اَلخادِمُ: عَفواً.

اَلدَّرْسُ الثامِن: دارُالشفاءِ "المُستَوصَفُ"

(اَلحِوارُ عِندَ بابِ الجَواد، عَصراً)

اَلزّائِرُ: مَساءَ الخَيرِ.

اَلخادِمُ: مَساءَالنورِ وَالسرُورِ.

اَلزّائِرُ: اُريدُ الذّهابَ اِلَى المُستَوصِفِ.

اَلخادِمُ: عَسى اَن يكُونَ الأمرُ خَيراً.

اَلزّائِرُ: عِندى مَغَصٌ فى بَطنى.

اَلخادِمُ: اِذهَب(اِذهَبى) الى دارِ الشفاءِ للامامِ الرِّضا(ع).

اَلزّائِرُ: اَينَ تَقَعُ؟

اَلخادِمُ: اِذهَب (اِذهَبى) اِلى الاَمام حَتى تَصِلَ (تصلى) الى صَحنِ الغَديرِ، وَ مِن هُناکَ يميناً حَتى اَوَّل خُروجٍ مِن جَهَةِ اليسارِ،ثُمَّ اِمْشِ(اِمشى)قَليلاً وَاَيضاً يَميناً سَتَجِدُ (سَتَجِدينَ) دارَ الشفاءِ

اَلزّائِرُ: حَفِظَکَ اللهُ مِن كُلِّ سُوءٍ.

اَلخادِمُ: وَ حَفِظَ الجَميعَ.

اَلدَرْسُ التاسع: مَركَزُالشرطَةِ

اَلزّائِرُ: اَلسلامُ عَلَيكُم.

اَلخادِمُ: و عَلَيكُم السلامُ، اَهلاً و مَرحَباً بِكُم (بِكِ).

اَلزّائِرُ: لَقَد فَقَدت نُقُودى.

اَلخادِمُ: فى اَىِّ مَكانٍ؟

اَلزّائِرُ: داخِلَ الحَرَمِ وَ لا اَعْرِفُ بِالدقة[بالضبط].

اَلخادِمُ: اِذْهَبْ (اِذهَبى) الى صَحنِ الهداية، هُناکَ مَركَزُ الشرطَةِ

اَلزّائِرُ: هَل يساعِدونَنى؟

اَلخادِمُ: نَعَم اِن شاءَلله.

الدَّرْسُ العاشر: مكتب رعاية شؤون الزّوار

اَلزّائِرُ: صَباحَ الخَيرِ.

اَلخادِمُ: صَباحَ النورِ،تَفَضلْ، ماذا تُريدُ (تُريدينَ)؟

اَلزّائِرُ: لَقَد إنْتَهَتْ نُقُودی. لا اَدری ماذا اَفعَلُ؟ اَحتاجُ اِلی بَعضِ النقودِ.

اَلخادِمُ: سَاُعطیکَ (سَاُعطیکِ) عُنْوانَ دائِرةِ الرَّفاهِ لِمُساعَدَتِکَ (لِمُساعَدَتِکِ).

اَلزّائِرُ: جَزاکَ اللهُ خَیراً.

اَلخادِمُ: اِذْهَبْ (اِذهَبی) الی صَحنِ الجامع الرضوی، بین باب الرضا (ع) و باب الجواد (ع)، هُناکَ دائِرةِ رفاه الزوار (مکتب رعایه شؤون الزوار الکرام)

الدَّرْسُ الحادی عَشَرَ: المُتحَفُ

الحِوارُ فی صَحنِ مَسجِد گوهرشاد

اَلزّائِرُ: هَلْ تَسمَحُ لِی اَن أسألَکَ (أسألَکِ)؟

اَلخادِمُ: تفضل یا اَخِی (تَفَضلی یا اُخْتی) ماذا تُریدُ(تُریدینَ)؟

اَلزّائِرُ: اُریدُ زِیارَةَ المُتحَفِ.

اَلخادِمُ: اُدخُلْ(اُدخُلِی) فی رِواقِ الامامِ الخُمَینی (ره) ،
ثُمَّ اخرُجْ (اُخرُجی) مِنْهُ یمیناً ثُمَّ اِذْهَبْ (اِذهَبی) یساراً سَتُشاهِدُ (سَتُشاهِدینَ) لَوْحَةَ المُتحَفِ الاِرشادِیة.

الدَرْسُ الثانى عَشَرَ : صَلاةُ الجَماعَةِ

اَلزّائِرُ: صَباحَ الخَيرِ.

اَلخادِمُ: صَباحَ النورِ.

اَلزّائِرُ: كَمِ الساعَةُ اَلآنَ؟

اَلخادِمُ: السّاعةُ الآنَ اَلحادِيةَ عَشَرَةَ وَالنصف. لِماذا تَسْأَل(تَسْأَلين) عَنِ الساعة

اَلزّائِرُ: اُريدُ اَن اَعْرِفَ وَقتَ الصلاةِ.

اَلخادِمُ: وَقتُ اَلصلاةِ فى الساعَةِ الثانِيةِ عَشَرَةَ الا عِشرينَ دَقيقَةً (ثلثا)

اَلزّائِرُ: هَلْ تقام صَلاةُ الجَماعَةِ فى الحَرَمِ؟

اَلخادِمُ: نَعَم.

اَلزّائِرُ: اَىُّ صلاة اَقْرَبُها لِى ألاَنَ؟

اَلخادِمُ: اِذْهَبْ (اِذْهَبى) اَلى مَسجد گوهرشاد. [مسجد گوهرشاد الجامع]

اَلزّائِرُ: شُكْراً جَزيلاً.

اَلخادِمُ: اَنَا بِخِدمَتِكُم.

الدرس الثالث عشر: الفندق

اَلحِوار فی رِواقِ دارِ الحجه

اَلزّائِرُ: یا اَخِی اَنَا ضِعتُ[ضائعٌ].

اَلخادِمُ: لا تَقلَق(تَقلَقی)، اِهدَأ (اِهدَئِی) سَوفَ اُساعِدُکَ (اُساعِدُکِ).

اَلزّائِرُ: اَنَا جِئْتُ مَعَ القافِلَةِ وَمُنذُ ساعَة اَدُورُ هُنا.

اَلخادِمُ: هَل عِندَکَ (عِندَکِ) عُنوانُ الفُندُقِ؟

اَلزّائِرُ: لا.

اَلزّائِرُ: اُریدُ الذَّهابَ اِلی فُندُق.. فی شارِعِ الامامِ الرِّضا

اَلخادِمُ: اِذهَب (اِذهَبی) یميناً، ثُمَّ مُستَقیماً حتی صَحنِ الجامع الرضوی . اَمامَکَ (اَمامَکِ) بابُ الرِّضا (ع)، اُخرُج (اُخرُجی) مِنَ الحَرَمِ، بَعدَ الساحَةِ الاولی حَتی التقاطُعِ الأوّلِ اِلی الیَمینِ، سَتُشاهِدُ (سَتُشاهِدینَ) الفُندُق.

اَلدَّرْسُ الرابع عَشَر: نقاره خانه

اَلزّائِرُ: اَلسلامُ عَلَيكُم.

اَلخادِمُ: وَ عَلَيكُم السلام.

اَلزّائِرُ: ما هذا الصَّوتُ؟

اَلخادِمُ: اِنّهُ صَوتُ نقاره خانه.

اَلزّائِرُ: متى تُقرَعُ؟

اَلخادِمُ: عادَةً قَبلَ طلُوُعِ الشمسِ وَ قَبلَ غُروبِها.

الزّائرُ: وَ لِماذا؟

اَلخادِمُ: لِلأعلانِ عَن قُربِ شُروقِ الشمسِ وَ غُروبِها.

اَلزّائِرُ: هَل أَستَطيعُ أَنْ أُشارِكَ الخُدّامَ فِي هذا العَمَل؟

اَلخادِمُ: لا،لِأَنهم مِن خُدّامِ الحَرَمِ.

اَلزّائِرُ: شُكْراً جَزيلاً وَ فى اَمانِ اللهِ.

اَلخادِمُ: فى اَمانِ اللهِ.

اَلدَّرسُ الخامِس عَشَرَ: مَكتَبُ النذُورِ

اَلزّائِرُ: صَباحَ الخَيرِ اَلمُرشِدُ: صَباحَ النورِ.

اَلزّائِرُ: عِندى مَجمُوعَةٌ مِنَ المَبالِغِ؛ صَدَقَةٌ، نَذْرٌ وَ هَدِيَةٌ (تَبَرُّعات).

لِمَنْ أُقَدِّمُها؟

اَلمُرشِدُ: اَلصدَقَةَ ضَعْها فى صَناديقِ الصدَقاتِ (الموسسة الإمامِ الخُمَينِى لِلْمَحرومينَ)،وَ هِيَ مَوَزَّعَةٌ فى جَميعِ مَداخِلِ الحَرَمِ.

اَلزّائِرُ: وَ لِمَنْ أُقَدِّمُ الهَدِيةَ؟

اَلمُرشِدُ: لا يُوجَدُ قِسمٌ لِلْهَدايا وَلكِن يُمْكِنُكَ اِعْطاءَها لِقِسْمِ النُّذورِ، كَما يُمْكِنُكَ وَضْعَها فى الضريحِ.

اَلزّائِرُ: اَنَا أُحِبّ اِهْدائَها لِلْخُدّامِ.

اَلمُرشِدُ: هذا مَمنُوعٌ فىالحَرَمِ.

اَلزّائِرُ: وَماذا اَفْعَلُ بِالنذرِ؟

اَلمُرشِدُ: سَلمْهُ اِلى قِسمِ النذورِ اَلْمُوَزَّعَةِ فى كُلِّ الأَرْوِقَةِ وَالدّوَرِ وَالصُحُونِ وَاِسْتَلِم اَلْوَصْلَ.

اَلزّائِرُ: شُكْراً جَزيلاً اَلمُرشِدُ: لا شُكْرَ على واجِب.

اَلدَّرسُ السادس عَشَرَ

مَضيفُ الامام الرّضا عليه السلام

اَلزّائِرُ: اَلسلامُ عَلَيْكُم

اَلخادِمُ: وَ عَلَيْكُم السلامُ وَرَحْمَةُالله وبَرَكاتُهُ، اَهْلاً وَ سَهْلاً بِكُمْ. تَفَضلُوا اُدْخُلُوا.

الخادم : اينَ بِطاقتكَ؟

اَلزّائِرُ: هذِهِ بِطاقَتى

اَلخادِمُ : اَعْطِها لِلْخادِمِ داخِلَ الْمَضيفِ.

الخادم التالى :تَفَضّل ، اُدخُل فى المضيفِ ، اِصْعَدْ اِلىالطابِقِالثانى.

اَلزّائِرُ: عِنْدى مُعَوّقٌ.(مَعى شخص معوَّق)

اَلخادِمِ التالى : اِصعَد بالمَصعَدِ.

الزائر : اَينَ المَصعَدُ ، يا حاج ؟

الخادمُ التالى : اِذهَب قليلاً الى الاَمامِ ثمَّ الى اليسارِ سَتَجِدُ المَصعَدَ. (المَصعد الكَهرُبائى)

اَلدّرسُ السابع عَشَرَ:

اَلحِوارُ عِنْدَ مِنْضَدَة (طاولة) الضيافَة

اَلخادِم: اَيْنَ بِطاقَتُکَ؟ اَلزّائِرُ: تَفَضل، هذِهِ بِطاقَاتی الاربعة.

اَلخادِمُ: تَفَضل اِستَلِم الطَّعامَ اَلزّائِرُ: نَحْنُ خَمسَةُ اَشخاص.

اَلخادِمُ: اَعْتَذِرُ، الشخص الخامِسُ طِفْلٌ صَغيرٌ. لا نُعطيهِ الطَّعامَ (لا تشمله حصة) وَ لَيسَتْ عِنْدَکَ بِطاقَةٌ لَهُ.

اَلزّائِرُ: هل الطِّفلُ لا يَأكُلُ؟

الخادِم: اَعْتَذِرُ يا اَخی، هذِهِ نظام الْمَضيف.

اَلزّائِرُ: نَحنُ ضُيوفُ الأمامِ الرِّضا (ع)، اَلرَّجاءُ اَعطِنی لِطِفلی.

الخادِمُ: لا تَرجُونی فَأَنَا اَعْمَلُ الْقوانين. اِنْ شاء الله يَأكُلُ مَعَكُمْ. وَالطّعامُ فی‌المَضيفِ لِلْبَرَكَة والشفاء.

اَلزّائِرُ: لا شَکَّ فی ذالِکَ، وَ نَحْنُ نُريدُ الشفاءَ وَالْبَرَكة.

اَلخادِم: اِن شاءَ الله، وَ نَسأَلُكُم الدّعاء.

اَلزّائِرُ: جَزاکُمُ‌الله خَيرَالجَزاءِ عَلی هذِهِ الْخِدْمَة الْجليلَه.

اَلخادِمُ: اِنشاءَالله ، اَللّهُ يَقْبَلُ اَعْمالَنا وَ اَعمالَكُم .

اَلدَّرسُ الثامِنُ عَشَرَ :السّيّارات

اَلحِوارُ فی بابِ الرّضا (ع): (رُکوبُ السیارة)

نلفت اِنتباهَ الزُوّارِ الکرامِ الی مایلی: السّیّاراتُ مُخَصصةُ لنَقلِ المُسِنینَ [خاصة لنقل کِبار السن] وَالْمُعاقینَ [المَرضی] یُرجی التَّعاوُنُ مَعَ الْخُدّام الْمُشَرَّفینَ عَلَیها لِتَقدیمِ خَدَماتٍ اَفضَلْ

زائر: اُریدُ الذَّهابِ الی صَحنِ الجمهوری ثم الی دارِالرَّحمَةِ

اَلْمُرْشِدُ: هذِهِ السیارَةُ لا تَذهَبُ الی هُناکَ.

اَلزّائِرُ: الی اَینَ تَذْهَبَ؟

اَلمُرشِدُ : هذِهِ السیارة تَذْهَبُ الی بَست (باحة) اَلْحُرِّ العاملی

اَلزّائِرُ: مِن اَیْنَ اَرْکَبُ لِصَحنِ‌الجُمهوری؟

اَلمُرشِدُ: اِرکَب اَلعَرّابة[العَرَبة] (اَلکُرسی‌المُتَحَرِّک)، لا تُوجَدُ سَیارَةٌ تَذْهَبُ الی هُناکَ.

اَلزّائِرُ: اَناَ شاهَدْتُ بَعضَها.

اَلمُرشِدُ: نَعَم، وَلکنْ مِن بابِ‌الجَوادِ، وَلِلذَّهابِ الی رِواقِ دارِالرّحمَةِ مِن هُنا اَقْرَبُ وَ اَسْهَلُ لَکَ.

اَلدَّرسُ التاسعُ عَشَرَ : العرابات[العربات]

(اَلحِوارُ عِنْدَ مَدْخَلِ الْشَّيخِ الطَبرَسی)

الزائِرُ: مَرحَباً .

اَلْمُرْشِدُ : اَهلاً وَ سَهلاً و مَرحَباً بِكُم.

اَلزّائِرُ: هذِهِ والِدَتی كَبيرَةُ السنِ (والِدی كبيرُالسنِّ) وَاُريدُ لَها (لَهُ) عَرّابةٌ (كرسی متحرک).

اَلمُرشِدُ: تفضل اِذْهَبْ الی الْغُرْفَةِ المُقابِلَةِ التی فيها العَرّاباتُ.

الزّائِرُ: (لِلمُرْشِدِ داخِلَ الغُرفَةِ): اَلسلامُ عَلَيْكُم .

اَلمُرشِدُ: عليكُمُ السلام. تَفَضلْ، ما ذا تُريدُ؟

اَلزّائِرُ: اُريدُ عرّابَةَ لِوالِدَتی(لِوالِدی).

اَلمُرشِدُ: اَعطِنی جَوازَکَ او جنسيتک اَو بِطاقَتَکَ الوَطَنِيةِ

اَلزّائِرُ: لَيسَ معی اَیُّ شيیءٍ و جَوازی فیالفُندُقِ.

اَلمُرشِدُ: اَعتَذِرُ هذهِ قوانينُ الحرمِ ، لا اَستَطيعُ اَن اُعطيکَ العَرّابةِ ، يمكِنُکَ الاِستفادةُ مِنَ العَرّاباتِ فی مَداخِلِ الحَرَمِ

اَلزّائِرُ: شُكراً جزيلاً.

القِسمُ الثانی

(أَلحِوارُ داخِلَ أَماكِنِ‌الحَرَمِ)

اَلزّائِرُ: مِن فَضلِکَ خُذْ اُمی (والِدی) إِلی صَحْنِ الانقلاب.

اَلمُرشِدُ: تَفَضل ،اِجلسی یا حاجة (اِجلِسْ یا حاجُّ.)

اَلزّائِرُ: اَنَا مُزاحِمٌ لَکَ.[کلفتک]

اَلمُرشِدُ: [لا]، اَنتَ مُراحِمٌ وَ هذا واجِبٌ و شَرَفٌ لی خِدمَةُ زُوّارِ الأِمامِ‌الرِّضا علیهِ السلامُ .

اَلدَّرسُ الْعِشرونَ: الوُصول لِلضريح

الزائِرُ: اَلسلامُ عَليكُمْ يا اَخى .

اَلْخادِمُ : وَ عَلَيكُمُ‌السلامُ.

اَلزّائِرُ: هذِهِ والِدَتى مُسِنةٌ (والِدى مَسِنٌ) ولا تَستَطيعُ (ولايستطيع) الوُصولِ الى الضريحِ، ماذا اَفعَلُ ؟

اَلْخادِمُ: خُذْها(خذه) الى صَحْن آزادى (الحُرِيَةُ)، وَهُناکَ بَعْضُ الخادِماتِ (الخدام) يُساعِدْنَها(يساعدونه)

اَلزّائِرُ: هَلْ يوصِلْنَها اِلى الضريحِ؟

اَلْخادِمُ: اِنْشاءالله. لِماذا هذا الإِصْرار؟[لماذا تُصر على ذلک؟]

اَلزّائِرُ: اُمى تَعتَقِدُ زِيارتَها (أبى يعتقد زيارته) غَيرِ مَقْبُولةٌ اِذا لاتَمَسَّکِ الشباکَ.

اَلْخادِمُ: هذا غيرُ صَحيح. اَلاِمامُ يَقبَلُ الزّيارَةَ مِنْ بَعيد، وَ هُوَ شاهِدٌ وَ ناظِرٌ وَ سامِعٌ لِكلامِنا.

اَلزّائِرُ: اَعْرِفُ ذالِکَ وَ لكنها مسنه وَ يَصْعَبُ اِقناعُها.

اَلْخادِمُ: اِذا لَم تَسْتَطِع الوُصول الى شُباک الضريح خُذْها اِلى صَحنِ الانقلاب. فَهُناکَ شُباک مُقابِل لِلضريح.

اَلزّائِرُ: سَأَفْعَلُ ذالِکَ اِنْشاءَالله، اِذا اِقتَنَعَت.

اَلْخادِمُ: وَفقَکُمالله لِکُلّ خَيرٍ، وَلا تَنْسُونا مِنَ الدّعاءِ،

قَلدتُکُمْ[أسئلکم] الزِّيارة عِنْدَالاِمامُ الُحسَينِ عَليهِ السلامُ

اَلزّائِرُ: اَللهُ يَتَقَبلُ اَعمالَکُم وَ سَوفَ اَزُورُ نِيابَةَ عَنکُمْ،فی اَمانالله وَ حِفْظُهُ.

اَلْخادِمُ: فی اَمانِالله وَرَعايَتَهُ.

درس اول: آشنایی

زائر: سلامٌ علیکم.
خادم: سلام، ورود شمارا به مشهد مقدس خوش آمد می‌گویم.
زائر: به خاطر این استقبال خوب از شما تشکر می‌کنم.
خادم: وظیفه‌ام را انجام می‌دهم (وظیفه من است).
زائر: از خداوند آرزوی توفیق شما را خواستارم.
خادم: من نیز آرزوی موفقیت شما را دارم.

درس دوم: کفشداری

خادم: زائر عزیز شب بخیر/ عصر به خیر.
زائر: شب شما نیز پر از نور و سُرور باد/ عصر بخیر
خادم: به دنبال چیستی؟
زائر: دنبال کفش‌هایم هستم.
خادم: آن‌را گم کرده‌ای؟
زائر: بله ، آن را به کفشداری دادم.
خادم: آیا شماره آن را داری؟
زائر: بله بفرمائید.
خادم: کفش شما در کفشداری شماره ۱۳ در بست شیخ بهائی است. برو به آن جا.
زائر: بسیار سپاسگزارم.

درس سوم:

دفتر پیدا شدگان و پی‌گیری امور آن ها

خادم: سلام علیکم. چی شده؟

زائر: همسرم را گم کرده‌ام.

خادم: ناراحت نباش کمکت می کنم.

زائر: بسیار سپاسگزارم

خادم: به دفتر گمشدگان / پیداشدگان برو.

زائر: دفتر پیداشدگان کجاست؟

خادم: در صحن انقلاب. در بین راه از خادمان حرم بپرسید.

درس چهارم: دفتر اشیاء پیدا شده

(زائر در صحن انقلاب اسلامی مستقر است.)

زائر: شب بخیر،(عصر بخیر).

خادم: شب بخیر (عصر بخیر). چه فرمایشی دارید؟

زائر: گذرنامه‌ام‌را گم کرده‌ام، به کجا مراجعه کنم؟

خادم: نگران نباش. مستقیم برو به بست شیخ توسی. در انتهای بست برو سمت چپ. دفتر اشیای پیداشده در گوشه بست جنب صحن غدیر واقع شده است.

زائر: از همکاری‌تان سپاس‌گزارم. **خادم:** وظیفه‌ی من است.

درس پنجم: جهات چهارگانه

توجّه خادم را به مسأله‌ی مهم زیر جلب می کنیم.
نام جهات چهارگانه به زبان فارسی عبارت است از:

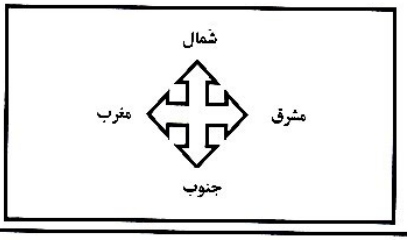

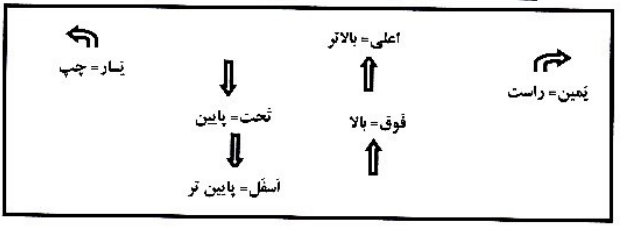

آدرس و نشانی:درس ششم

(زائر در ورودی طبرسی است)

زائر: صبح بخیر.

خادم: صبح بخیر.

زائر: می خواهم به این هتل در خیابان امام رضا (ع) بروم.

خادم: از سمت چپ برو تا صحن جامع رضوی. آن‌جا باب الرّضارا در روبرو می بینی. از باب الرّضا خارج شو. از میدان اول رَد شو. در تقاطع اوّل، هتل را در سمت راست خواهی دید.

زائر: مزاحمتان شدم.

خادم: زحمت نبود. بلکه رحمت بود.

درس هفتم

نحوه توزیع دعوت نامه مهمانسرای امام رضا (ع)

زائر: سلام علیکم.

خادم: علیکم السلام

زائر: غذای متبرّک مهمانسرای امام رضا علیه السلام‌را می خواهم.

خادم: زائرین محترم غیر ایرانی می‌توانند با ارائه گذرنامه خود یک بار در طول یک سال شمسی از غذای مهمان سرای حضرت امام رضا (ع) استفاده نمایند.

به زائرین محترم غیرایرانی مقیم درکشور جمهوری اسلامی ایران با ارائه گذرنامه دعوتنامه تعلق نمی گیرد. دعوتنامه‌های مهمانسرای حضرت امام رضا (ع) جهت این زائرین محترم همانند زائرین ایرانی

در مبادی ورودی شهر مقدس مشهد، قطارها و فرودگاه شهید هاشمی نژاد توزیع می‌گردد .
زائرین محترم ایرانی مقیم خارج از کشور می‌توانند با ارائه گذرنامه ایرانی که مهر ورود به کشور خورده است،فقط یک بار در طول یک سال شمسی از غذای مهمان سرای حضرت امام رضا (ع) استفاده نمایند

زائر: بسیار سپاسگزارم.

خادم: خواهش می کنم، درخدمتم.

توضیح:

(با توجه به گذشت زمان ممکن است نحوه توزیع دعوتنامه تغییر کند.)

درس هشتم: درمانگاه دارالشفاء

مکان گفتگو: کنار باب الجواد، هنگام عصر

زائر: عصر بخیر.

خادم: عصر بخیر.

زائر: می خواهم به درمانگاه بروم.

خادم: آرزوی خیر و سلامتی برای شما دارم.

زائر: دچار دل پیچه شده‌ام.

خادم: به درمانگاه امام رضا علیه السلام برو.

زائر: درمانگاه کجا قرار دارد؟

خادم: مستقیم برو تا به صحن غدیر برسی. در داخل صحن سمت چپ برو و از خروجی بیرون برو و به سمت راست بپیچ، بعد از کمی رفتن در سمت راست درمانگاه را می‌بینی.

زائر: خداوند تو را از هر بلایی حفظ کند.
خادم: خداوند همه‌را حفظ کند.

درس نهم: پاسگاه پلیس (آگاهی)
زائر: سلام.
خادم: سلام خوش آمدید.
زائر: پول‌هایم گم شده است.
خادم: در کجا؟
زائر: داخل حرم ، دقیقا نمی دانم.
خادم: به صحن هدایت برو مرکز پلیس (آگاهی) آنجاست.
زائر: آیا به من کمک می کنند؟
خادم: بله انشاء اللّه.

درس دهم: اداره رفاه زائرین
زائر: صبح بخیر.
خادم: صبح بخیر، بفرمایید چه فرمایشی داشتید؟
زائر: پولهایم تمام شده است. نمی دانم چه کار کنم؟ به مقداری پول احتیاج دارم.
خادم: آدرس و نشانی اداره‌ی رفاه حرم را به شما می دهم تا کمکت کنند.
زائر: خداوند به تو پاداش خیر عطا کند.
خادم: برو صحن جامع رضوی بین باب الرضا (ع) و باب الجواد (ع) ، اداره رفاه زائرین آنجاست.

درس یازدهم: موزه

مکان گفتگو: صحن مسجد گوهرشاد

زائر: اجازه می دهید تا از شما سؤالی بپرسم؟

خادم: بفرمایید برادر / بفرمایید خواهر چه می خواهی؟

زائر: می خواهم موزه حرم را ببینم

خادم: به رواق امام خمینی وارد شو سپس از آنجا از سمت راست بیرون رفته، بعد از آن به طرف چپ برو تا تابلوی راهنمای موزه را ببینی.

درس دوازدهم: نماز جماعت

زائر: صبح بخیر.

خادم: صبح بخیر.

زائر: الان ساعت چند است؟

خادم: الان ساعت ۱۱/۳۰ دقیقه است. چرا از ساعت سؤال می کنی؟

زائر: می خواهم وقت نمازرا بدانم.

خادم: وقت نماز ساعت ۱۱/۴۰ دقیقه است.

زائر: آیا در حرم نماز جماعت اقامه می شود؟

خادم: بله.

زائر: کدام نماز جماعت به من نزدیک است؟

خادم: برای اقامه نماز به مسجد گوهرشاد برو.

زائر: بسیار متشکرم.

خادم: من در خدمتم.

درس سیزدهم: هتل

مکان گفتگو: رواق دارالحجه

زائر: برادر، من گم شده‌ام.

خادم: نگران نباش ، آرام باش، کمکت می کنم.

زائر: من با کاروان آمده ام و الآن یک ساعت است که اینجا دور می‌زنم.

خادم: آیا نام و نشانی هتل را داری؟

زائر: خیر.

زائر: می خواهم به هتل....واقع در خیابان امام رضا علیه السلام بروم.

خادم: برو به سمت راست، سپس مستقیم برو تا صحن جامع رضوی، در روبرو، باب الرضا و خیابان امام رضا علیه السلام قرار دارد. از حرم برو بیرون. بعد از میدان اول در تقاطع اول، سمت راست، هتل را می بینی.

درس چهاردهم : نقاره خانه

زائر: سلام علیکم.

خادم: علیکم السّلام.

زائر: این صدا چیست؟

خادم: صدای نقارخانه است.

زائر: چه زمانی نواخته می شود؟

خادم: معمولاً قبل از طلوع و غروب خورشید.

زائر: برای چه؟

خادم: برای اعلام نزدیکی طلوع و غروب خورشید.
زائر: آیا می توانم در این کار با خدام مشارکت کنم؟
خادم: خیر. آنها از خادمان حرم هستند.
زائر: بسیار سپاسگزارم خداحافظ.
خادم: خداحافظ.

درس پانزدهم: دفتر نذورات

زائر: صبح بخیر.
راهنما: صبح بخیر.
زائر: مقداری پول، شامل صدقه، نذر و هدیه نزد من است. آن را به چه کسی تقدیم کنم؟
راهنما: محلّی با عنوان بخش هدایا وجود ندارد، ولی می توانید آن را به بخش نذورات بدهید یا می توانید آن را در ضریح امام رضا (ع) بیندازید.
زائر: دوست دارم آن را به خدّام حرم تقدیم کنم.
راهنما: این کار در حرم ممنوع است.
زائر: با مبلغ نذر چه‌کار کنم؟
راهنما: آن‌را به دفتر نذورات تحویل دهید که در همه‌ی رواق‌ها و صحن‌ها قرار دارد و رسید دریافت نمایید.
زائر: بسیار سپاسگزارم.
راهنما: تشکر لازم نیست. وظیفه‌ام بود.

درس شانزدهم: مهمانسرای امام رضا (ع)

زائر: سلامٌ علیکم

خادم : علیکم السّلام. خوش آمدید. بفرمایید داخل.

خادم : دعوتنامه تان را لطف کنید!

زائر: متشکرم. این هم دعوت‌نامه‌ی من.

خادم: لطف کنید دعوت‌نامه را به خادم داخل مهمانسرا بدهید.

خادم بعدی : بفرمایید داخل مهمان سرا ، طبقه ی دوم.

زائر: شخص توان‌خواهی (معلولی) همراه من است.

خادم بعدی: با آسانسور تشریف ببرید .

زائر : آقا! آسانسور کجاست ؟

خادم بعدی: تشریف ببرید کمی جلوتر، سپس به سمت چپ ، آسانسور را می بینید.

درس هفدهم: مکالمه کنار میز پذیرایی

خادم: دعوتنامه‌تان‌را لطف کنید.

زائر: بفرمایید، این هم چهار دعوتنامه ما.

خادم: بفرمایید، غذایتان را بگیرید.

زائر: ما پنج نفریم.

خادم: ببخشید، نفر پنجم کودک است. به ایشان سهمیه غذا تعلّق نمی‌گیرد. برایشان دعوتنامه هم ندارید.

زائر: مگر کودک غذا نمی خورد!؟

خادم: ببخشید برادرم ، این مقررات مهمان‌سرا است.

زائر: ما مهمان امام رضا (ع) هستیم. لطفا به کودک ما هم غذا بدهید.

خادم: از ما انتظار نداشته باشید. ما به مقررات عمل می کنیم. ان‌شاءاللّه، ایشان هم با شما غذا می خورند. غذای مهمانسرا برای تبرک و شفا است.

زائر: شکی در آن نیست. نیت ما هم شفا و تبرک است.

خادم: انشاءاللّه. التماس دعا داریم.

زائر: خداوند بهترین پاداش‌هارا به خاطر چنین خدمت ارزشمندی به شما عنایت فرماید.

خادم: انشاءاللّه خداوند اعمال همه‌ی مارا قبول فرماید.

درس هیجدهم: زائر برها

مکالمه در باب‌الرضا (ع)

(سوار شدن به زائربَر)

توجه زائرین گرامی را به موارد ذیل جلب می کنیم: زائربرها ویژه‌ی جابه‌جا نمودن سالخوردگان و معلولین می‌باشد بنابراین انتظار داریم در جهت ارایه‌ی خدمات بهتر با خدام همکاری فرمایید.

زائر: می خواهم به صحن جمهوری اسلامی و سپس به دارالرحمه بروم.

راهنما : این زائربَر به آن‌جا نمی‌رود.

زائر: به کجا می رود؟

راهنما: این زائربَر به بست شیخ حرعاملی می رود.

زائر: برای رفتن به صحن جمهوری اسلامی، کجا سوار شوم؟

راهنما: باید سوار صندلی چرخدار شوید. زائربری به صحن جمهوری اسلامی نمی‌رود.

زائر: من بعضی از این زائربرها را دیدم.
راهنما: بله، ولی آن از باب‌الجواد بوده. برای شما از این‌جا به دارالرحمه رفتن نزدیک‌تر و آسان‌تر است

درس نوزدهم: صندلی های چرخدار
(مکان گفت‌وگو: ورودی شیخ طبرسی)
زائر: سلامٌ علیکم.
راهنما: خوش‌آمدید. خیر مَقدَم .
زائر: ایشان مادر سالخورده ی/ پدر سالخورده‌ی، من است. برایش صندلی چرخدار می‌خواهم.
راهنما: بفرمایید تشریف ببرید به اتاق روبه‌رو. صندلی‌های چرخدار آن‌جا هستند.
زائر: (خطاب به راهنمای داخل اتاق)، سلامٌ علیکم.
راهنما: سلام علیکم. بفرمایید، چه می‌خواهید؟
زائر: برای مادرم (پدرم) صندلی چرخدار می‌خواهم.
راهنما: گذرنامه یا شناسنامه یا کارت ملی خودتان را به من بدهید.
زائر: مدرکی همراهم نیست؛ گذرنامه‌ام هم در هتل است.
راهنما : ببخشید این جزء قوانین حرم است؛ من نمی توانم به شما صندلی چرخدار تحویل بدهم. شما می توانید از صندلی های چرخدار ورودی های حرم استفاده کنید.
زائر: بسیار سپاسگزارم.

(بخش دوم)

(مکان گفت‌وگو: داخل اماکن حرم)

زائر: لطفا مادرم /پدرم را به صحن انقلاب (سقّا خانه) ببرید.

راهنما: بله، البتّه. حاج خانم /حاج آقا بفرمایید بنشینید.

زائر: باعث زحمت شما شدم.

راهنما: شما سبب رحمتید. خدمت به زائر امام رضا علیه السلام وظیفه و افتخار ماست.

درس بیستم: دسترسی به ضریح

زائر: سلام برادر. خدا شمارا یاری دهد (خدا قوّت، خسته نباشید).

خادم: علیکم السّلام. زنده باشی.

زائر: ایشان مادر پیرم هستند و نمی توانند به ضریح دسترسی داشته باشند. چه کار کنم.

خادم: ایشان‌را به صحن آزادی ببرید. برخی از خادمان که آن‌جا هستند به او کمک می کنند.

زائر: آیا او را به ضریح مطهر می رسانند؟

خادم: ان‌شاءاللّه.

خادم: این اصرار دسترسی به ضریح برای چیست؟

زائر: مادرم اعتقاد دارد که زیارتش قبول نمی شود مگر این‌که دستش به ضریح برسد.

راهنما: این اعتقاد صحیح نیست. امام از دور هم زیارت‌را قبول می کند، زیرا او شاهد و ناظر و شنونده‌ی سخنان ما است.

زائر: این مطلب را می‌دانم ولی او پیر است و قانع کردن او دشوار است.

راهنما: اگر نمی تواند به ضریح دسترسی داشته باشد، اورا به صحن انقلاب ببرید. آن‌جا پنجره‌ای روبروی ضریح است.

زائر: ان‌شاءاللّه این کار را انجام خواهم داد. البتّه اگر مادرم راضی شود.

راهنما : خداوند توفیقتان دهد. مارا از دعایتان فراموش نکنید. هنگام زیارت امام حسین علیه‌السّلام در کربلا دعایم کنید.

زائر: خداوند اعمالتان‌را قبول کند. و به نیابت از شما زیارت خواهم کرد. خدا حافظ.

خادم: خدا حافظ.